

лѣми езера и когато се засуши. я пускатъ по дълги канали да напоява хиляди и хиляди декара работна земя. Това би могло да стане и у насъ. Ако водата отъ всѣка рѣка се събираше въ такива нарочно направени езера и се пускаше отъ тамъ да пои нивитѣ, ливадитѣ и градинитѣ, никога не щѣхме да се боимъ отъ суша, никога не би имало гладъ.

Ако на рѣкитѣ, които слизатъ отъ високитѣ планини, биха се построили електрически машини, би се добило толкова много електричество, че желѣзницитѣ и фабриkitѣ ни не щѣха да си служатъ вече никога съ каменни вжглища и всички населени мѣста щѣха да се освѣтляватъ съ електрическа свѣтлина

Електричеството е много ефтно. Защото еднажъ построена машината и прокарани жицитѣ, водната сила, безъ никаква загуба, ще я кара на вѣчни времена и ще произвежда електричество, сжщо тѣй както водата, безъ да загуби нищо, кара воденицитѣ и мели брашно.

Такава голѣма електрическа машина се строи сега на р. Вжча, близо до Пловдивъ. Нейната сила ще е достатъчна да кара всички фабрики въ Пловдивския окръгъ и да даде свѣтлина на всички села и градове въ окръга.

А колко такива машини могатъ да се построятъ по другитѣ наши планински рѣки!

Каква благодать сж за насъ рекитѣ! Тѣ биха ни дали предостатъчно вода да напоимъ цѣла България и за винаги да се спасимъ отъ суша. Тѣ биха ни дали толкова много електрическа сила, че веднажъ за винаги да се спасимъ отъ тежкитѣ разности да купуваме вжглища за фабриkitѣ и желѣзницитѣ си.

Иска се само трудъ, упоритъ трудъ.

Ето една нова задача предъ трудолюбивия българинъ. Той трѣбва да използва разумно водата и нейната сила, ако иска за винаги да осигури своята прехрана и своя поминѣкъ.

Д. Чолаковъ.